

N:o 52.

Af herrar **Söderberg** och **Larsson**, om tull å vissa landtbruksprodukter m. m.

Frågan om åsättande af införselstullar å jordbruks- och landtmanna-produkter har under en följd af år stått på dagordningen och blifvit så mångsidigt och grundligt behandlad, att någon utförlig motivering för det oafvisliga behovet deraf nu icke lär vara behöflig. Här må emellertid anföras, att det, så vidt vi kunnat finna, måste anses vara till fullo ådagalagdt:

att jordbrukets betryckta ställning vållats i främsta rummet af den ständigt växande fria införseln af utländska jordbruksprodukter, framkallad icke af landets behof, utan i väsentlig mån af handelsspekulationer, till följd af ovanligt låga pris på världsmarknaden, och att detta jordbrukets betryck skall blifva permanent och ökas, så länge icke en verksam tull införes till skydd mot andra länders öfverproduktion i förning med en i många hänseenden osund och skadlig spekulation;

att en sådan tull icke, såsom frihandlarne påstått, drabbar konsumenterna inom landet såsom beskattning, utan att det är den utländska öfverproduktionen, som får vidkännas tullafgifterna;

att således statsverket genom dessa tullars upptagande erhåller betydande inkomster till sina nödvändiga ändamål utan betungande för konsumenterna, hvilka såmedelst icke allenast kunna se sin beskattning minskad, utan äfven beredas bättre tillgång på arbete, som genom frihandels verkningar till stor del öfverflyttats från våra arbetare till utlandets och vållat, jemte mycken oro och missnöje, att hundratusental af befolkningen måst i främmande land söka sig en utkomst, som deras eget fädernesland ej kunnat gifva dem; samt

att statskassans ställning med nödvändighet kräfver ökad beskattning eller upptagande af ytterligare lån eller bådadera, i trots af förefintliga höga skatter och oroväckande skuldsättning.

Åsigtorna inom landet hafva också mer och mer stadgats till öfvertygelse derom, att derest icke införselstullar med det snaraste åsättas förutnämnda produkter och med belopp i nära öfverensstämmelse med tyska tulltaxan, så går det svenska jordbruket med all säkerhet sin undergång till mötes.

Vördsammast föreslå vi därför, att Riksdagen behagade besluta,

1:o) åsättande af tullsatser å nedanstående artiklar med följande belopp:

Spanmål omalen:

Hvete	pr 100 kilogr.	Kr.	5: —
Råg, korn och majs	» » »	»	4: 50
Hafre och vicker	» » »	»	2: —
Ärter och böner, ej specificerade	» » »	»	4: 50
Andra slag, ej specificerade	» » »	»	2: —
Spanmål, malen, mjöl och gryn, alla slag	» » »	»	6: —
Mjöl af arrowrot och andra vegetabilier, som ej kunna hänföras till spanmål eller medicinalier	» » »	»	6: —
Kli, alla slag	» » »	»	— 80
Malt	» » »	»	4: 50
Ris, oskalad	» » »	»	4: 50
Risgryn, rismjöl	» 1 »	»	— 6
Potatis	» 100 »	»	1: 50
Potatismjöl, äfvensom stärkelse af hvete, potatis eller andra vegetabiliska ämnen	» 1 »	»	— 25
Fläsk	» » »	»	— 25
Kött	» » »	»	— 15
Smör, äfven konstgjordt	» » »	»	— 25
Ost	» » »	»	— 25
Ister	» » »	»	— 25
Ägg	» » »	»	— 12
Pressjäst	» » »	»	— 25

Bröd, finare småbröd, cakes, pepparkakor.....	per 1 kilogr.	Kr. —	30
Dito, andra slag.....	» » » »	—	6
Frö, hamp-, lin-, raps-			fritt
» timotej-.....	» » » »	—	10
» alla andra slag, ej speci- ficerade.....	» » » »	—	15
Hästar	» styck	» 50:	—
Nötkreatur	» »	» 25:	—
Får	» »	» 2:	—
Svin	» »	» 15:	—

2:o) att beslut så skyndsamt som möjligt måtte fattas om införandet af förestående tullsatser, på det att skadlig spekulation, må i möjligaste måtto förekommas.

Om remiss till bevillningsutskottet anhålles.

Stockholm den 28 januari 1888.

P. M. Söderberg.

A. Larsson.

Häri instämmer:

Alfr. Bexell.